

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 573/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv garantovaných čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Okresného súdu Košice II sp. zn. 28 C 442/2001 zo 7. apríla 2014, rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co 719/2014 z 12. februára 2015 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 346/2015 z 10. mája 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou napadol v záhlaví označené rozhodnutia všeobecných súdov pre porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“); sťažovateľ uviedol, že

30. mája 2016 mu bolo doručené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie podané proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“).

2. Jedným zo zákonných predpokladov na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie pri jej predbežnom prerokovaní je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd sa musel zaoberať aj otázkou, či sťažnosť bola podaná včas. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Zároveň je potrebné pripomenúť, že ustanovenie o lehote na podanie sťažnosti je ustanovením kogentným, teda ústavný súd nemôže zmeškanie tejto lehoty odpustiť alebo ju predĺžiť (pozri napr. m. m. I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, IV. ÚS 14/03, II. ÚS 330/06).

3. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sťažnosť napísanú 25. augusta 2016 podal na poštovú prepravu 26. augusta 2016, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty na jej podanie podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

4. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

5. Vzhľadom na to, že oneskorenosť podania sťažnosti je základnou a neodstrániteľnou prekážkou konania, ústavný súd nepovažoval za dôvodné v rámci predbežného prerokovania sťažnosti skúmať existenciu ďalších možných dôvodov brániacich prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie vyplývajúcich z ustanovenia § 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2016